

Преюдициално запитване от Tribunal Supremo (Испания), постъпило на 2 август 2017 г. — Repsol Butano S.A./Administración del Estado

(Дело C-473/17)

(2017/C 382/37)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Tribunal Supremo

Страни в главното производство

Жалбоподател: Repsol Butano S.A.

Ответник: Administración del Estado

Преюдициални въпроси

- 1) Като се има предвид практиката на Съда, установена с решение Federutility ⁽¹⁾, съвместима ли е с тази практика и спазва ли принципа на пропорционалност мярката за определяне на максимална цена за бутилка втечен газ — приета за защита на социално уязвимите потребители — в случаите, когато са налице алтернативно или едновременно някои от изброените по-долу условия:
  - мярката е приета общо за всички потребители и за неопределен срок, „докато условията за конкуренция на този пазар не бъдат сметени за задоволителни“;
  - мярката се прилага вече повече от 18 години;
  - възможно е мярката да допринася за замразяване на положението на недостатъчна конкуренция, доколкото представлява пречка за навлизането на нови оператори?
- 2) Като се има предвид практиката на Съда, установена с решение Federutility, съвместима ли е с тази практика и спазва ли принципа на пропорционалност мярката за задължителна доставка по домовете на бутилиран втечен газ — приета за защита на социално уязвимите потребители или на жителите на труднодостъпни райони — в случаите, когато са налице алтернативно или едновременно някои от условията, изброени в предходния въпрос?

⁽¹⁾ Решение от 20 април 2010 г., Federutility и др., C-265/08, EU:C:2010:205

Преюдициално запитване от Bundesverwaltungsgericht (Германия), постъпило на 8 август 2017 г. — Федерална република Германия/Sociedad de Transportes SA

(Дело C-474/17)

(2017/C 382/38)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesverwaltungsgericht

Страни в главното производство

Ответник в първоинстанционното производство и жалбоподател в производството по ревизионно обжалване: Федерална република Германия

Жалбоподател в първоинстанционното производство и ответник в производството по ревизионно обжалване: Sociedad de Transportes SA

Преюдициални въпроси

1. Недопустима ли е съгласно член 67, параграф 2 ДФЕС, както и съгласно членове 22 и 23 от Регламент (ЕС) 2016/399 на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 2016 година относно Кодекс на Съюза за режима на движение на лица през границите (Кодекс на шенгенските граници) ⁽¹⁾, национална правна уредба на държава членка, в резултат от която предприятия, извършващи автобусен превоз по редовни линии през вътрешна за Шенген граница, са задължени преди преминаването на вътрешна граница да проверят документите за преминаване на границата на пътниците си, за да предотвратят превоза на чужди граждани без паспорт и без разрешение за пребиваване до територията на Федерална република Германия?

По-специално:

- а) Представлява ли проверка на лица по вътрешните граници по смисъла на член 22 от Кодекса на шенгенските граници или равностойна мярка общото законово или административното задължение, насочено към конкретни превозвачи, да не превозват до територията на Федерална република Германия чужди граждани, които не притежават необходимия паспорт или необходимото разрешение за пребиваване, като единственият начин, по който това задължение може да бъде изпълнено, е превозвачът да провери документите за преминаване на границата на всички пътници преди преминаване на вътрешната граница?
  - б) Трябва ли налагането на посочените в т. 1) задължения да се преценява с оглед на член 23, буква а) от Кодекса на шенгенските граници, макар че превозвачите не упражняват „полицейски правомощия“ по смисъла на тази разпоредба, а възлагането на проверките от държавата също формално не води до прилагане на публични правомощия?
  - в) При утвърдителен отговор на въпрос 1 б): като се имат предвид критериите на член 23, буква а), второ изречение от Кодекса на шенгенските граници, извършването на изискваната от превозвачите проверка може ли да се смята за недопустима мярка с ефект, равностоен на гранични проверки?
  - г) Трябва ли налагането на посочените в т. 1) задължения, доколкото е насочено към предприятия, извършващи автобусен превоз по редовни линии, да се преценява с оглед на член 23, буква б) от Кодекса на шенгенските граници, съгласно който правомощието на превозвачите да извършват проверки за сигурност на лицата на пристанища и летища не накърнява отсъствието на контрол по вътрешните граници? Следва ли от това и недопустимост на проверките по смисъла на въпрос 1 извън пристанищата и летищата, ако те не представляват проверки за сигурност и не се извършват и на лица, които пътуват в рамките на държавата членка?
2. Допускат ли членове 22 и 23 от Кодекса на шенгенските граници национална правна уредба, съгласно която с цел изпълнение на това задължение на автобусен превозвач могат да бъдат наложени забрана и предупреждение за глоба при неспазването ѝ, когато поради неизвършени от него проверки на територията на Федерална република Германия са били превозени и чужденци без паспорт и разрешение за пребиваване?

⁽¹⁾ ОВ L 77, стр. 1.

Преюдициално запитване от Finanzgericht Köln (Германия), постъпило на 9 август 2017 г. — Frank Montag/Finanzamt Köln-Mitte

(Дело С-480/17)

(2017/С 382/39)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Finanzgericht Köln

Страни в главното производство

Жалбоподател: Frank Montag

Отговорник: Finanzamt Köln-Mitte